



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1740. usque ad annum 1742

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1787

VD18 90119649

§. 12. Novi tumultus inde concitati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67882](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67882)

„in divinitatis injuriam cederet. Qua
 „propter Epist. 174. conceptis verbis ait:
Honor Reginae judicium diligit; Virgo Re-
gina falso non gaudet honore, veris cumu-
lata honorum titulis. His tamen permo-
 „tus non est idem Bernardus, ut eam
 „sibi Mediaticem ad Mediatorem ap-
 „pellare licere non putaret, pluribusque
 „locis aliis, quorum aliquot in oratione
 „mea adduxi, clarissime doceret, nos
 „sine Mariæ intercessione ad salutem æ-
 „ternam pervenire non posse. Unum
 „mihi superest animadvertendum, si ut
 „Mariam Sanctosque venerari & invo-
 „care præcepto quodam cogamur, di-
 „vino honori adversaretur: id sane nec
 „Deus ipse lege edita nobis posset im-
 „ponere. Verum, amabo, quis hoc affir-
 „mare unquam ausurus est? Ego qui-
 „dem existimo, hominem hujusmodi
 „Dei omnipotentiae nimis angustos fines
 „præscribere. Ruit itaque funditus eo-
 „rum, qui mihi adversantur, argumen-
 „tum, atque immotum restat, quod po-
 „sui, oportere nos Sanctos & præcipue
 „Mariam venerari & invocare.

§. XII.

Novi motus inde concitati.

Nunquam libellus majori aviditate ab
 omnis conditionis hominibus coe-
 N 2 meba-

Sæc. XVIII.

A.C. 1740.

Sæc. XVIII. mebatur, quam hæc oratio: inde ve
 A. C. 1740. tanta in plebe potissimum commotio,
 res vix non ad seditionem spectare
 deretur: attingebantur noctu fam
 libelli, in quibus existimati liberi
 rarii, ut nocere desistant, ad exilii mo
 tisque pœnas deposcebantur: non
 erant, qui ad B. V. honorem armis
 tiam vindicandum Universitatem pop
 lumque stimulant; vix enim aliud
 commovendam plebem aptius videtur
 quam B. V. honorem prætere, et
 que ab iis, qui ejus cultum pernegat
 temeratum esse, jactitare. Resonabat
 insuper Cathedræ, & suggestus a
 relis de proximo hæresis periculo,
 de futuris calamitatibus ad Religio
 contemptum pedissequis. Ut ergo
 lisburgensis Archiepiscopus gravioribus
 malis turbisque obviaret, præcepit
 omnia habitæ orationis exempla, quæ
 quot adhuc existant, e typographia
 Consistoriales ædes deferrentur, ac
 ceptis nullum sine expressa ejus ve
 venderetur; ægerime enim ferè
 Princeps, hanc orationem sine ejus
 scitu ac consensu publici juris esse
 ctam, atque in præfato sermone ab
 ratore in sententiæ suæ favorem, &
 stimonium ac fidem ter allegatam fuisse
 ipsius Archiepiscopi orationem, in
 ex D. Gregorio VII. P. hæc verba

Sæc. XVIII.

A. C. 1740.

sent adducta: *Invenies eam indubitanter promitto, omni carnali Matre mitiorem & promptiorem in tui dilectione.* Verum hoc

ipso Principis Archiepiscopi interdicto augebatur tumultuantium temeritas; quippe jam non per ambages, sed palam spargebatur, ipsum Archiepiscopum Muratori impietates fovere, Nobilem quoque juventutem, & ipsius Principis Nepotes atque affines, totamque Aulam hac peste infectam esse, Salisburgi actum esse de Catholica Religione &c. Ad horum augmentum accessit quædam epistola in vulgus sparsa, qua Pater Joannes Baptista de Steinhauser ad S. Petri Benedictinus, ac tum Novitorum Magister ad Germanum Fratrem suum P. Placidum a Jesu Maria Carmelitam Excalceatum sequentia perscripserat: „Paucis abhinc annis hæresis ex „Alpibus proscripta fuit, nunc sensim „sine sensu in ipsam Metropolim nostram „irrepsit. Ex Aulicis potissimi, atque „inter eos etiam Celsissimi Principis nostri Nepotes, necnon ex Petrinis nonnulli, & ex iis quidam Consistorii Consiliarius, alique sæculares Consilarii (scioli nempe, sed in Theologia admoldum peregrini) liberi Murarii appellantur, quod nomen mutatum est a Ludovico Antonio Muratorio Italo Sacerdote, & ni fallor, Mutinensi Biblio-

N 3

„the-

Sæc. XVIII.

A. C. 1740.

„thecario: verbum *liberi* eis attribuitur
 „eoquod ad exemplum & doctrinam
 „Muratorii libertatem sentiendi in
 „teria Religionis propugnant. Res
 „eo devenit, ut Consistorialis ille,
 „in Principis Ephebæo Moderatore
 „agit. Ephebis inhibuerit, ne *Salve*
 „*gina* recitarent. eoquod in hac oratio
 „B. Virgo ac Deipara *Mater misericordie*
 „appellaretur; sicut etiam ex Antip
 „na, *Sub tuum præsidium* hæc ver
 „*Mediatrice* nostra eliminari petunt.
 „B. Virginem Mariam, Dei Sanct
 „sanctasque reliquias honorare, de
 „taxat pium ac utile, non autem
 „cessarium, præceptumque esse, ut
 „nisi voce dicunt: His vero in Unive
 „rsitate pro palatis Clarissimus Pro-C
 „cellarius occasione annuæ supplicat
 „ionis ad Mariam in Plain ab Academ
 „sodalitate institutæ contra hunc
 „rem peroravit, suumque sermonem
 „typis edidit. Divulgata autem
 „oratione mox Principis jussu om
 „niæ exemplaria fuere suppressa, inde
 „tumultus, ut vix quis imaginari
 „sua assequi possit, præcipue postquam
 „in festo gloriosæ Virginis ad cælos
 „sumptæ omnes Concionatores, Fran
 „scani, Capuccini, & Augustiniani
 „tæ Virgini prærogativam Matris

„ricordiæ, & Mediatricis vindicarunt: Sæc. XVIII.
 „imo contigit etiam, ut Consistoriali A. C. 1746.
 „Consiliario in Ecclesia Cathedrali sa-
 „cris operante, populus tam alte incla-
 „maret, ut ipsemet auribus percipere
 „posset hæc verba: *En Murarium libe-*
 „*rum! ipsius Missa nil valet*, quibus dictis
 „ex Ecclesia excefferunt. Die decima
 „nona Augusti hanc ob causam & pro-
 „pter P. Pro-Cancellarii orationem ex
 „Principis mandato extra ordinem Se-
 „natus in Consistorio habebatur, quid
 „autem concludetur, exspectandum
 „venit &c.

His literis Joannes Andreas Chri-
 stiani de Rall Archiepiscopi ac Principis
 Consiliarius Consistorialis sese graviter
 læsum existimans, sibi satisfieri petiit;
 quocirca præfatus Pater Joannes Bapti-
 sta Archiepiscopi ac Principis jussu pa-
 lam deprecari, dictaque revocare cogebatur,
 quod etiam die vigesima prima
 Octobris hoc modo executus est.

„Ego infra scriptus profiteor, ac om-
 „nibus, ad quorum manus hæc scriptu-
 „ra publica devenerit, notum esse volo,
 „quod per litteras aliquas ad Fratrem
 „meum Carmelitam discalceatum da-
 „tas, quamvis quidem nihil tale inten-
 „derim, graviter nihilominus offende-
 „rim

Sæc. XVIII. „rim Reverendissimum, Prænobilem
 A. C. 1749. „Clarissimum Dominum Dominum Joannem
 „nem Andream Christiani de Rall, Reverendissimi & Celsissimi Archiepiscopi,
 „S. R. I. Excelsi Principis Salisburgensis & c. Consiliar. Confist. ejusdemque
 „Illustrissimi Ephebæi Moderatorem, & c.
 „Canonicum B. V. ad Nives & c. quæ
 „que per has ipsas literas inconfidentas occasio fuerim, ut fama ejusdem
 „Reverendissimi Christiani hinc inde variis
 „modis profunderetur. Jam vero
 „his a meo Reverendissimo Domino
 „mino Præsule correctus & admonitus
 „ac publicam hanc deprecationem
 „cere jussus, agnoscens culpam meam
 „quæ in illis literis continentur, revocans
 „omnia & singula, bonæ famæ
 „æstimationi hujus Reverendissimi
 „mini Canonici contraria, sancte
 „testans, me nihil tale scire, multo
 „nus asseverare posse, sed, quæ scripsit
 „ex mera levi credulitate sine ullo
 „damento fratri meo, sperans, nihil
 „his ultra divulgandum, recensuit
 „atque hanc revocationem ut meus
 „manus apud illos, apud quos ipse
 „a me scripta divulgavit, faciat, dat
 „ad eum literis serio admonebo, & c.
 „stringam. Ut vero hæc publica
 „precatio & revocatio tanto majorem
 „fidem ac robur obtineat, subscripsit

præter me duo R. R. Superiores domestici, appresso sigillo communi Conventus. Actum ad S. Petrum Salisburgi, die 21. Oct. 1740.

Sæc. XVIII.
A. C. 1740.

(L. S.)

P. Rupertus Presingeri,
p. t. Prior, testis.

P. Paulus Moll, p. t. Sub-
prior, testis.

P. Joannes Bapt. Steinhaufer,
Novitiorum Magister.

§. XIII.

Tumultus Principis Archiepiscopi vigilantia sedatus.

Hæc tamen palinodia adeo non resedit tumultus, ut nova indies incrementa caperet, non modo a popularibus, sed & potentioribus, aliis P. Benedictini orationem tuentibus, aliis improbantibus. Hæc ubi intellexerat Princeps Archiepiscopus, P. Eberhardum Rudorffer Facultatis Theologicæ Decanum Academico Senatu moveri, & P. P. Cappucinos Concionatores moveri jussit, ut in suis sermonibus cautè abstinerent ab omnibus, quibus imperitum vulgus irritari posset: alii vero, qui in suis sermonibus debitæ moderationis limites transgressi accusabantur,

N 5

recan-